

TÍÐINDI

Ingibjörg av Reyni Midjord sang og Øssur spældi sjálvur klaver til sangin

Vit játtaðu og avloystu vit sostatt Øssur og Susan sum fyrstøðupar í Kristnastovu, greiðir hann frá.

Hevur serligar gávur

Umframt arbeiðið í Kristnastovu fevnir tænanstani hjá teimum eisini um vitjanirnar til føroyskar sjúklingar á Ríkissjúkrahúsinum. At byrja við vóru teir báðir saman um hetta, men hóast talið á sjúklingum framvegis er stórt, verða munandi færri føroyingar innlagdir á Ríkissjúkrahúsinum, og tí er tað serliga Øssur Berghamar, ið hevur røkt hesa tænanstu.

- Hann hevur serligar gávur innan tað at vitja sjúklingar. Tað sum eyðkennir hann er, at hann er djárvur og fer uttan himpr inn í støður, ið kunnu vera torførar. Her er jú talan um fólk, ið koma niður til Danmarkar í djúpari kreppu. Kortini megnar hann at mæta teimum á ein fyrimyndarligan hátt, sigur Niels Pauli Nónstein.

Tað er nú ikki bara í tænanstuni millum sjúklingar, at Niels Pauli Nónstein hevur nóg gott at bera undangongumanni sínum í Keyppmannahavn.

- Eg kenni Øssur sum bæði leiðara, tá eg sjálvur var undir lestri, og seinni sum samstarvsfelaga. Tað sum eyðkennir Øssur er, at hann er tann sami

Øssur og plátan

Øssur og Susan Berghamar takka fyri heiðurin sum Ársins føroyingur

yvirfyri øllum fólki. Hann er umhugsin, áhugaður í menniskjum, fullur av orku og hevur ein øgiligan virkismátt

fyrí ein mann, ið fyllir 77 ár í næstum, sigur Niels Pauli Nónstein og leggur afturat.

- Harumframt hevur

hann eisini eitt brennandi ynski at vera nakað fyrí føroyingar, og eitt serligt hjarta fyrí ungum menniskjum. Hann ynskir at tey trívast og brúka sínar gávur, tá tey eru her í Keyppmannahavn.

Ein serstakur maður

Seinastu trý árin hevur Lene Juul Hallig verið leiðari fyrí Sjúklingahotellið og hevur hon einans gott at bera Øssuri Berghamar.

- Tað er væl uppiborið, at hann hevur fingið hendan heiður. Eg kom í starv her fyrí trimum árum síðan, og var tað um sama munda, at hann trappaði eitt sindur niður, so eg havi kanska ikki

Ein nærmynd av plátuni, ið bleiv handað Øssuri Berghamar

havt eins nóg við hann at gjørt sum undanfarnir leiðarar, men her er ein rík søga við honum á sjúklingahotellinum, ið hevur fleiri ár á baki, sigur leiðarin.

Hon visir á, at umframt at hann møtir trúliga til andaktina, ið er 14. hvønn dag, so er hann eisini skjótur at koma á vitjan, tá onkur ynskir tað.

- Hann er eitt heilt fantastiskt, rúmlikt og fevnandi menniskja. Mín uppliving av honum er, at vælveran hjá øðrum liggur honum tungt á hjarta. Tað hevur eisini verið eitt av eyðkennunum við tí sjálvbdna arbeiði, ið hann ger

millum sjúklingar, sigur Lene Juul Hallig.

Leiðarin metir, at tað ber ikki til at seta virði á tað, ið Øssur Berghamar gevur sjúklingahotellinum gjøgnum sítt virki.

- Øssur er ein serstakur maður. Tann stuðul hann gevur og hevur givið persónum, ið ynskja tað, er bergtakandi. Tað er slíkt, ið man ikki kann bíleggja, men nakað, sum er partur av hansara persónmensku. Tað hvílur ein friður yvir honum og hann er sterkur í sínari trúgv. Hetta eru teir menniskjaligu eginleikarnir hjá honum, ið fólk eru so glað fyrí, sigur leiðarin fyrí Sjúklingahotellið.

Av náði Guds

Hesin sangur eftir Øssur Berghamar bleiv framfördur í samband við handanina. Øssur hevur skrivað sangin sum ein persónligan vitnisburð um náði og trúfesti Harrans

Mínum frelsara eg takka vil av hjarta,
fyrí signingar og vernd á lívsins leið.
Hann meg trygt á herum bar
– var altíð har,
hóast skeivt var mangt eitt stigið, ið eg steig.
Mangan ivandi mitt hjartað hevur verið,
mangan vantrúgvinn og sjálvráðin eg var.
Men av náði Guds eg eri tað eg eri,
og hans náði stór var móti mær.

Eg vil takka Honum fyrí míni fyrí míni kærú,
fyrí tey sum bóðu fyrí míni sál.
Fyrí tey, mær rættu hond
– mong vinarbond,
fyrí tey, ið hjálptu mær at seta mál.
Ofta lítið hugsandi eg havi verið,
mangan gloymt, at alt, eg fekk, mær givið var.
Men av náði Guds eg eri tað eg eri,
og hans náði stór var móti mær.

Mínum frelsara eg lova vil av hjarta,
Honum prisa, sum meg leiddi higartil,
fyrí lív í yvirflóð
– og lyfti góð,
at hann allan vegin heim meg bera vil.
Orðið sigur, at eg líkur honum verði.
tá eg andlit hans skal skoða uppi har.
Ja – av náði Guds eg eri tað, eg eri,
og hans náði stór var móti mær.